

Jan Maarten Slagter was VEB-directeur van 2007 tot 2014.

Daarvoor werkte hij als journalist bij het *FD*. In de tijd van Slagter speelden verschillende grote zaken, zoals de val van Fortis en de nationalisatie van SNS Reaal.

JAN MAARTEN SLAGTER:

‘We kwamen precies op het juiste moment het ministerie binnenwandelen’

“Ik werkte nog niet zo lang bij de VEB toen de financiële crisis volop losbarstte. We hebben in die tijd een duidelijk zichtbare en leidende rol gespeeld op het gebied van de belangenbehartiging van beleggers. Dat was zichtbaar bij Fortis, maar ook bij de nationalisatie van SNS Reaal. Dat was echt een enorm ingrijpend hoofdstuk.

Op de ochtend van de nationalisatie kreeg ik een telefoontje van iemand die werkte op het ministerie van Financiën: ‘Er is hier nu een persconferentie gaande van minister Dijsselbloem en Jan Sijbrand van De Nederlandsche Bank over SNS Reaal.’ Dat ministerie zit vlak bij de Amaliastraat, dus ik ben direct op de fiets gesprongen. Toen we aankwamen, was de persconferentie net afgelopen. Alle verslaggevers en cameraploegen stonden nog vol opgetuigd en we konden dus meteen onze reactie aan ze kwijt. Het was de eerste keer dat de nationalisatiewet in de praktijk werd gebracht en beleggers bleven met lege handen achter. Dus we hebben terstond glashelder gemaakt dat er een onderzoek moest komen naar wanbeleid bij SNS en dat de

Raad van State de nationalisatie moest toetsen.

Ik vind het dan vervolgens wel vreemd en problematisch dat de juridische molens zo enorm traag draaien. De schadevergoedingsprocedure ten aanzien van het bestuur speelt nog steeds en de obligatiehouders hebben pas vorig jaar duidelijkheid gekregen. Veel beleggers zijn al wat ouder. Die krijgen dan meer dan tien jaar na dato pas compensatie en dan moet nóg alles meezitten.”

‘IK VIND HET VREEMD EN PROBLEMATISCH DAT DE JURIDISCHE MOLENS ZO ENORM TRAG DRAAIEN’

1 Wat vond je moeilijk in jouw periode?
“Ook in mijn tijd zag je al dat het lidmaatschap samenhang met acties. Mensen werden lid als er grote acties waren. In 2010 steeg het ledenaantal naar een record van 48.000, maar dat zakte daarna wel weer in. Dat het ledenaantal daalt, vind ik, zelfs met de reserves die de VEB heeft, voor de toekomst wel zorgelijk. Maar je ziet het bij vrijwel elke vereniging in Nederland: de ledenaantallen staan onder druk. Engageren buiten de grote acties om is lastig. Het is moeilijk om mensen lid te laten worden vanuit een soort algemeen belang. Ik heb zeven jaar de tijd gehad om daar een oplossing

voor te vinden, maar destijds is het mij ook niet gelukt.”

2 Welk bedrijf deed het goed wat betreft het in het oog houden van de belangen van beleggers?

“Ik vond Vedior, het uitzendbureau, op dat vlak een goed voorbeeld. Vedior was beursgenoteerd en eind 2007 nam Randstad het bedrijf over. Het nieuws over die overname was blijkbaar ergens uitgelekt, want de vrijdag voor het persbericht liep de koers al stevig op en werd de handel zelfs stilgelegd. Er was dus sprake van voorwetenschap, en daardoor hebben bonafide beleggers schade opgelopen.

Wij hebben Vedior daarop aangesproken. De ceo, Tex Gunning, stond op het standpunt dat dit niet vanuit zijn bedrijf kwam, maar hij vond wel dat Vedior de verantwoordelijkheid droeg en hij wilde niet dat dit nog jaren voort zou blijven sudderen, met rechtszaken en allerlei procedures. We hebben dus een nette schikking kunnen treffen met ze. Dat vind ik een prettige, rationele kijk op de zaken.”

3 Hoe karakteriseer je de VEB van destijds?

“Ik herinner me de VEB vooral als assertief en professioneel. We wisten echt goed waar we het over hadden. We hadden goede juristen, met ervaring op de grote kantoren en we hadden economen met uitstekende vakkennis. We konden met 25 man echt tegen de grote Zuidas-kantoren op. Het was altijd een beetje David tegen Goliath, en die assertieve houding is er volgens mij nog steeds.”

4 Is de VEB veranderd?

“Ik ben natuurlijk nog steeds lid en ik zie ze nog regelmatig in de krant voorbijkomen. Het is internationaler geworden. Dat is onmiskenbaar, maar het DNA is niet veranderd en de professionaliteit is nog steeds groot. Ik denk wel dat wij destijds iets impulsiever waren. Dat we iets sneller vanuit de heup schoten. Doorgaans raak overigens.”